

U 33/2025 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förhandlingar om ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen en promemoria om förhandlingar om ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism.

Helsingfors den 14 augusti 2025

Justitieminister Leena Meri

Lagstiftningsrådet Sampo Brander

**FÖRHANDLINGAR OM ETT TILLÄGGSPROTOKOLL TILL EUROPARÅDETS
KONVENTION OM PENNINGTVÄTT, EFTERFORSKNING, BESLAG OCH
FÖRVERKANDE AV VINNING AV BROTT OCH OM FINANSIERING AV
TERRORISM****1 Bakgrund och tilläggsprotokollets syfte**

Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198, nedan även *Warszawakonventionen* eller *konventionen*) antogs den 16 maj 2005. Konventionen innehåller bestämmelser om bland annat frysning och förverkande av vinning av och hjälpmedel till brott, förvaltning av tillgångar, penningtvätt och förebyggande av penningtvätt, internationellt samarbete, processuella rättigheter och behöriga myndigheter.

Europeiska unionen (EU) undertecknade Warszawakonventionen den 2 april 2009. Unionen har däremot inte ratificerat konventionen. I EU har 25 medlemsstater undertecknat konventionen och 23 har ratificerat den. Finland undertecknade konventionen den 16 december 2005, men har inte ratificerat den.

Den bakomliggande grunden för tilläggsprotokollet är att nya utmaningar vad gäller återvinningen av tillgångar som härrör från brott har utvecklats sedan konventionen antogs. På grund av dessa nya utmaningar har man ansett det vara nödvändigt att effektivisera återvinningen av medel och underlätta det internationella samarbetet för detta. Behovet att ändra det nuvarande regelverket för återvinning av tillgångar har bedömts av experter vid flera sammanhang i Europarådet. År 2019 slutfördes en studie om att ta fram ett nytt bindande instrument (PC-OC(2019)04REV). Instrumentet skulle tillämpas på internationellt samarbete när det gäller förvaltning, återvinning och delning av tillgångar som härrör från brott.

Europarådets ministerkommitté antog den 23 november 2023 mandatet för inrättande av en expertkommitté för återvinning av tillgångar som härrör från brott (Committee of Experts on Criminal Asset Recovery, PC-RAC). Expertkommittén ska utarbeta ett tilläggsprotokoll till Warszawakonventionen samt ett utkast till förklarande rapport. I mandatet anges de bestämmelser som tilläggsprotokollet ska omfatta. Kommittén inledde sitt arbete den 29 maj 2024 och ska slutföra det vid utgången av 2025.

Rådet gav den 13 juni 2024 kommissionen bemyndigande att på unionens vägnar delta i förhandlingarna om tilläggsprotokollet i frågor som omfattas av unionens befogenhet, såsom den definieras i fördragen, och avseende vilka unionen har antagit regler, eller förväntas anta regler inom en överskådlig framtid (rådets beslut (EU) 2024/1764). Enligt rådets beslut ska förhandlingar föras i enlighet med förhandlingsdirektiven i bilagan till beslutet. I beslutet konstaterades dessutom att rådet senare ska kunna ge kommissionen ytterligare direktiv. Enligt förhandlingsdirektiven ska målet för förhandlingarna vara att tilläggsprotokollet är förenligt med unionsrätten och medlemsstaternas skyldigheter som härrör från unionsrätten. Ett nationellt ställningstagande i frågan gavs i E-skrivelsen E 29/2024 rd.

Europarådets expertkommitté har efter den första förhandlingsomgången den 29–31 maj 2025 fortsatt förhandlingarna den 9–11 september 2024, den 14–16 oktober 2024, den 24–26 mars 2025 och den 21–23 maj 2025. Före förhandlingsomgångarna har kommissionen i enlighet med rådets beslut rådslagit med arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete (Copen) samt rapporterat till arbetsgruppen efter förhandlingarna. I samband med expertkommitténs sammanträden har dessutom unionens ståndpunkter i förhandlingarna diskuterats på separata samordningsmöten, i vilka Finland också har deltagit.

2 Tilläggsprotokollets huvudsakliga innehåll

Enligt expertkommitténs mandat bör tilläggsprotokollet innehålla bestämmelser om bland annat delning av egendom i gränsöverskridande fall, effektiv förvaltning av tillgångar samt underlättande av införandet av förfaranden för förverkande utan föregående fällande dom och utvidgat förverkande i straffrättsliga frågor, inbegripet verkställighet av sådana beslut i gränsöverskridande ärenden. Expertkommittén bör även ta hänsyn till bland annat Europarådets krav på de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, Europadomstolens rättspraxis och principerna i konventionsparternas nationella rättsordningar. Kommittén kan dessutom beakta bland annat det arbete som gjorts inom EU och i OECD:s Financial Action Task Force (FATF).

För närvarande innehåller utkastet till tilläggsprotokollet 46 artiklar, vilka är fördelade på nio huvudkapitel. *Första kapitlet* i utkastet innehåller allmänna bestämmelser om tilläggsprotokollets syfte och definitioner. Syftet med tilläggsprotokollet är att komplettera och uppdatera bestämmelserna i konventionen mellan de parter som antagit tilläggsprotokollet.

Andra kapitlet, som omfattar artiklarna 3–11, gäller åtgärder som genomförs nationellt. Detta inbegriper bestämmelser om bland annat förverkande av tillgångar, utvidgat förverkande och förverkande utan föregående fällande dom, frysning, tredje parter egendom, samt spårning av egendom och därtill hörande utredningsmetoder och tillgång till information. I konventionen tas dessa frågor upp bland annat i artiklarna 3–7 och 13.

Tredje kapitlet i tilläggsprotokollet (artiklarna 12–19) ska innehålla bestämmelser om internationellt samarbete. Åtagandena gäller bland annat framställningar gällande bankuppgifter, gemensamma utredningsteam, återlämnande och delning av tillgångar samt grunder för vägran. I konventionen tas motsvarande ämnesområden upp bland annat i artiklarna 13, 17, 18, 23–25, 32 och 37.

Fjärde kapitlet (artiklarna 20–21) ska innehålla bestämmelser om finansiella underrättelseenheter (Financial Intelligence Unit, FIU), vilka ingår i artikel 14 i den gällande konventionen. Syftet är bland annat att säkerställa att FIU kan fördröja banktransaktioner även inom gränsöverskridande samarbete.

Femte kapitlet i tilläggsprotokollet (artiklarna 21–26) ska innehålla bestämmelser om kontor för återvinning av tillgångar (Asset Recovery Office, ARO) och samarbetet mellan dessa. Bestämmelserna är nya i förhållande till den gällande konventionen. *Sjätte kapitlet* (artiklarna 26–31) innehåller bestämmelser om förvaltning av tillgångar. De gäller bland annat inrättande eller utseende av ARO, försäljning av frysta tillgångar, användning av tillgångar och erhållande av information om tillgångarna.

Sjunde kapitlet i tilläggsprotokollet (artiklarna 32–36) innehåller bestämmelser om bland annat rättsmedel. Berörda personer ska bland annat ha rätt till effektiva rättsmedel och rättvis rättegång för att kunna bestrida besluten, vilket inbegriper bland annat rätten att bli hörd samt integritetsskydd.

Åttonde kapitlet (artikel 37) innehåller bestämmelser om övervakningsmekanism och tvistlösning, och *nionde kapitlet* (artiklarna 38–46) innehåller de sedvanliga avslutande bestämmelserna om bland annat ikraftträdande och territoriell tillämpning.

3 Tilläggsprotokollets rättsliga grund

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för förhandlingar på unionens vägnar om tilläggsprotokollet är enligt rådets beslut artikel 218.3 och 218.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt den förstnämnda punkten ska kommissionen gällande internationella förhandlingar lägga fram rekommendationer för rådet som ska anta beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar och utse unionens förhandlare eller chefen för unionens förhandlingsdelegation. Enligt den senare punkten får rådet ge förhandlaren direktiv och utse en särskild kommitté, med vilken samråd ska ske under förhandlingarna.

Den materiella rättsliga grunden är enligt rådets beslut artikel 82.1 och 82.2, artikel 83.1 och 83.2 och artikel 87.2 i EUF-fördraget. Dessa innehåller bestämmelser om ömsesidigt erkännande vid rättsligt samarbete samt målen för detta (artikel 82.1), minimiregler om det straffrättsliga förfarandet (artikel 82.2), minimiregler fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områden med särskilt allvarlig brottlighet med gränsöverskridande inslag (artikel 83.1), minimiregler för fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områden som omfattas av harmoniseringsåtgärder (artikel 83.2) och polissamarbete (artikel 87.2). Med undantag av artikel 82.1 är den rättsliga grunden densamma som i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260 om återvinning av tillgångar och förverkande (nedan ”förverkandedirektivet”). Ovannämnda artikel 82.1 utgör i gengäld den rättsliga grunden för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande (nedan ”förordningen om frysning och förverkande”). Bestämmelserna enligt dessa rättsliga grunder antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, med undantag för artikel 83.2 där bestämmelserna antas genom antingen ordinarie eller särskilt lagstiftningsförfarande, beroende på hur harmoniseringsåtgärderna antas, utan att det begränsar tillämpningen av artikel 76.

Statsrådet anser att de rättsliga grunderna fortfarande är lämpliga.

Den materiella rättsliga grunden för tilläggsprotokollet kan fastställas exakt först när den slutliga texten är färdig. Utifrån nu tillgängliga uppgifter ska de ovannämnda rättsliga grunderna även gälla som rättsliga grunder för rådets beslut om undertecknande och ingående av konventionen. Utifrån preliminära uppgifter från kommissionen är det också möjligt att på grund av bestämmelserna om penningtvätt behöver den rättsliga grunden kompletteras med artikel 114 i EUF-fördraget. Rådet fattar på unionens vägnar beslut om att underteckna och tillträda konventionen med kvalificerad majoritet enligt artikel 218.8 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget kräver rådets beslut om att underteckna konventionen varken godkännande från eller samråd med Europaparlamentet. Däremot kräver rådets beslut om att tillträda konventionen parlamentets godkännande i enlighet med artikel 218.6 a i EUF-fördraget. Parlamentet informeras i alla skeden av förfarandet i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget.

4 Konventionens konsekvenser

Syftet med tilläggsprotokollet är att effektivisera det internationella samarbetet för förverkande av vinning av brott och annan egendom som härrör från brott. Enligt ingressen till tilläggsprotokollet ska bekämpning av vinningsbrott, inklusive organiserad brottslighet,

penningtvätt och finansiering av terrorism, på ett sätt som respekterar de mänskliga rättigheter anses vara väsentlig för fred, stabilitet, rättvisa, demokrati och rättsstatens principer.

Genom tilläggsprotokollet genomförs i Europarådets medlemsländer likartade åtgärder som EU-länderna har antagit genom bland annat förverkandedirektivet och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1640 om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om ändring och upphävande av direktiv (EU) 2015/849 (s.k. sjätte penningtvättsdirektivet). Förverkandedirektivet har motiverats i synnerhet med bekämpning av organiserad brottslighet. Den främsta drivkraften för organiserad brottslighet är ekonomisk vinning, och därför är återvinning av tillgångar en mycket effektiv metod för att avskräcka brottslig verksamhet. Att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism utgör också viktiga element i bekämpningen av internationell organiserad brottslighet.

Tilläggsprotokollet bedöms inte ha betydande ekonomiska konsekvenser jämfört med de åtgärder som har genomförts eller kommer att genomföras nationellt genom den unionslagstiftning som beskrivits ovan eller beskrivs nedan. Underlättande av gränsöverskridande samarbete inom Europarådet i överensstämmelse med unionslagstiftningen kan visserligen i viss mån öka antalet framställningar i dessa ärenden samt arbetsmängden för de handläggande myndigheterna, såsom CKP:s central för utredning av penningtvätt och kontoret för återvinning av tillgångar. De eventuella ekonomiska konsekvenserna av tilläggsprotokollet kommer att bedömas i samband med lagberedningen och de budgetära konsekvenserna behandlas i normal ordning vid beredningen av planen för de offentliga finanserna och budgeten.

5 Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland

Såsom framgår ovan har Finland inte ratificerat konventionen och därför har konventionens förhållande till den finländska lagstiftningen inte klarlagts i detalj. De behov av ändringar som konventionen eventuellt ställer på finsk lagstiftning har bedömts vara rätt små och har ansetts hänföra sig till ändamålssynpunkter och inte till förpliktande bestämmelser i konventionen (RP 4/2016 rd, sid 9)

Enligt statsrådets preliminära bedömning kommer tilläggsprotokollet att innehålla bestämmelser som hör till dels unionens och dels medlemsstaternas behörighet. Det innebär alltså att konventionen blir ett så kallat blandat avtal, vilket kräver medlemsstaternas underskrift och nationella godkännande. Den slutliga bedömningen av behörighetsfördelningen kan göras först när förhandlingarna är avslutade och konventionstexten i sin helhet är klar.

Tilläggsprotokollets förhållande till den finländska lagstiftningen kommer att klarläggas närmare i ett senare skede. Det står visserligen redan klart att tilläggsprotokollet kommer att innehålla flera bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Enligt statsrådets preliminära bedömning överensstämmer tilläggsprotokollets nuvarande innehåll på det stora hela med unionslagstiftningen. Unionsbestämmelser om spårande och identifiering, frysning, förverkande och förvaltning av tillgångar som härrör från brott, inklusive om samarbetet mellan kontoren för återvinning och förvaltning av medlen, finns i förverkandedirektivet (se U 73/2022 rd) som ska genomföras nationellt senast den 23 november 2026. Bestämmelser om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande finns i förordningen om frysning och förverkande. Bestämmelser om centralregister över bank- och betalkonton och tillgång till kontouppgifter samt om systemet för sammankoppling av bankkontoregister (BARIS) som kommissionen utvecklat och

administrerar finns i sjätte penningtvättsdirektivet (se U 42/2021 rd), som ska genomföras nationellt senast den 10 juli 2027. Artiklarna om systemet för sammankoppling av bankkontoregister ska genomföras senast den 10 juli 2029. Bestämmelser om behöriga myndigheters (vilka i Finland är polisen, centralen för utredning av penningtvätt, Tullen och Gränsbevakningsväsendet) åtkomst till de centraliserade bankkontoregistren finns i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (s.k. direktivet om finansiell information). Bestämmelser om behöriga myndigheters åtkomst till BARIS och om harmonisering av formatet på transaktionsuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1654 om ändring av direktivet om finansiell information vad gäller behöriga myndigheters åtkomst till centraliserade bankkontoregister via sammankopplingssystemet och tekniska åtgärder för att underlätta användningen av transaktionsuppgifter; direktivet ska genomföras senast den 10 juli 2027, med undantag för artiklarna som hänför sig till BARIS, vilka ska genomföras senast den 10 juli 2029.

Bestämmelser om gränsöverskridande metoder för inhämtning av information avseende bankkonton och andra konton för finansiella transaktioner samt banktransaktioner och andra finansiella transaktioner finns i artiklarna 26–28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (nedan ”direktivet om en europeisk utredningsorder”). Dessutom har unionen antagit ett flertal direktiv, genom vilka de processuella rättigheterna fastställs för misstänkta och åtalade.

Vad gäller de teman som är centrala i tilläggsprotokollet finns bestämmelser som hänför sig spårning och identifiering av brottslig egendom i Finland i bland annat polislagen (872/2011) och förundersökningslagen (805/2011); bestämmelser om frysning av tillgångar finns i tvångsmedelslagen, om förverkande i strafflagen och om förvaltning av egendom åtminstone i utskökningsbalken (705/2007), tvångsmedelslagen och lagen om verkställighet av böter (672/2002). Den nationella lagstiftning som krävs enligt förordningen om frysning och förverkande av medel har genomförts bland annat genom lagen om tillämpning av förordningen om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande i Europeiska unionen (895/2020). Bestämmelser om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lag 444/2017 och om centralen för utredning av penningtvätt i lag 445/2017. Bestämmelser om polisens åtkomst till bland annat uppgifter som omfattas av banksekretess finns i polislagen. Bestämmelser om centralregister över bank- och betalkonton och om åtkomst till kontouppgifter finns i lagen om ett övervakningssystem för bank- och betalkonton (571/2019). Den nationella lagstiftning som krävs enligt direktivet om en europeisk utredningsorder finns i lagen om genomförande av direktivet en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (430/2017).

Enligt statsrådets preliminära bedömning kan tilläggsprotokollet ge upphov till behov av ändring av i synnerhet bestämmelserna om gränsöverskridande samarbete, ifall samarbetet inom Europarådet effektiviserar i linje med de lösningar som införts i unionslagstiftningen. Vad gäller internationell rättshjälp finns bestämmelser om teman som ingår i tilläggsprotokollet avseende exempelvis tillgripande av tvångsmedel och förverkandepåföljder i bland annat lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), tvångsmedelslagen och lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987). Bestämmelser om ärenden mellan de nordiska länderna finns bland annat i lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963).

Då utkastet till tilläggsprotokoll under förhandlingarna har innehållit åtaganden som inte är förenliga med unionslagstiftningen har kommissionen i enlighet med sitt förhandlingsmandat motsatt sig dessa. Kommissionen har utvärderat åtagandena med hänsyn till de synpunkter som lagts fram av medlemsstaterna, inklusive Finland. Sannolikt kommer diskussionerna om dylika villkor i konventionen att fortsätta även under den sista förhandlingsomgången.

6 Ålands behörighet

Enligt 27 § punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om statsmyndigheternas organisation och verksamhet (3 punkten), straffrätt med undantag av vad som stadgas i 18 § 25 punkten (22 punkten) och rättskipning med beaktande av vad som stadgas i 25 och 26 §; förundersökning, verkställighet av domar och straff samt utlämning för brott (23 punkten). Enligt 18 § 25 punkten har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om beläggande med straff och storleken av straff inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet. Enligt 18 § 26 punkten har landskapet lagstiftningsbehörighet även i fråga om användning av tvångsmedel, såsom frysning av medel, inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

Av de brott som nämns i konventionen och dess bilagor hör åtminstone miljöbrott (punkt l i bilagan) till landskapets lagstiftningsbehörighet enligt 18 § 10 punkten i självstyrelselagen för Åland. Detsamma gäller skattebrott (punkt q i bilagan), då det är fråga om sådana skatter som avses i 18 § 5 punkten i självstyrelselagen.

7 Behandling av konventionen i Europeiska unionens organ och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Enligt rådets beslut av den 13 juni 2024 ska förhandlingarna föras i samråd med rådets arbetsgrupp för straffrättsligt samarbete (Copen). Arbetsgruppen utsågs till en särskild kommitté i den mening som avses i artikel 218.4 i EUF-fördraget. I överensstämmelse med rådets beslut har kommissionen regelbundet rapporterat till arbetsgruppen om framstegen i förhandlingarna och överlämnat alla förhandlingsdokument till arbetsgruppen.

Finland och de övriga medlemsstaterna har ansett det vara befogat att kommissionen deltar i förhandlingarna på unionens vägnar, vilket kan bidra till harmoniseringen mellan unionslagstiftningen och tilläggsprotokollet. Under förhandlingarna har medlemsstaterna lämnat synpunkter till unionens ståndpunkter som kommissionen formulerat inför förhandlingsomgångarna. Kommissionens förhandlingsmandat inklusive förhandlingsdirektiven och de preciserade ståndpunkterna som preciserats i rådets arbetsgrupp för förhandlingarna har varit förenliga med statsrådets synpunkter.

Expertkommittén håller sitt sjätte och enligt planerna sista sammanträde enligt nu tillgängliga uppgifter den 24–26 september 2025 och avsikten torde vara att få fram ett beslut om texten i tilläggsprotokollet och den förklarande rapporten. Enligt statsrådets aktuella bedömning ska riksdagens ståndpunkt alltså vara tillgänglig före nämnda förhandlingar. Avsikten är att Europarådets kommitté för brottsfrågor (European Committee on Crime Problems, CDPC) ska godkänna tilläggsprotokollet vid sitt sammanträde den 25–27 november 2025, varefter protokollet läggs fram för formellt antagande i Europarådets ministerkommitté. Enligt preliminära uppgifter kan ministerkommittén anta protokollet tidigast under första halvåret 2026, då rådet också kommer att fatta beslut om att underteckna och tillträda konventionen på unionens vägnar.

8 Den nationella behandlingen av konventionen

U-skrivelsen har behandlats i sektionen för rättsliga och inrikes frågor och sektionen för finansiella tjänster och kapitalrörelser i ett skriftligt förfarande 16.–18.6.2025.

Riksdagen har genom en E-skrivelse E 29/2024 rd av den 25 april 2024 givits en redogörelse för kommissionen rekommendation till rådets beslut om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på Europeiska unionens vägnar delta i förhandlingar om ett tilläggsprotokoll. Lagutskottet är överens med statsrådets ståndpunkt enligt E-skrivelsen. Förvaltningsutskottet beslutade att ärendet inte föranleder några åtgärder.

Justitieministeriet har samarbetat med inrikesministeriet och finansministeriet under förhandlingarna och utarbetandet av U-skrivelsen.

9 Undertecknande och provisorisk tillämpning av konventionen samt konventionens ikraftträdande

Eftersom förhandlingarna fortfarande pågår, är det inte känt när konventionen ska undertecknas. Enligt föreskriften om undertecknande av och tillträdande till konventionen får tilläggsprotokollet undertecknas av de stater som undertecknat konventionen.

Tilläggsprotokollet innehåller ingen bestämmelse om provisoriskt tillämpande.

Enligt ikraftträdelsebestämmelsen i utkastet till tilläggsprotokoll ska protokollet träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter den dag då fem undertecknande stater, av vilka mins tre är medlemsstater i Europarådet, gav sitt samtycke till att vara bundna av protokollet. För varje sådan stat som senare ger sitt samtycke till att vara bunden till konventionen ska denna träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter en period om tre månader efter den dag då staten deponerat sitt utfästelseinstrument.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser det vara viktigt att återvinning och förverkande av medel som härrör från brott effektiviseras och understryker betydelsen av internationellt samarbete i detta.

Enligt regeringsprogrammet ska återtagande av vinning av brott underlättas till exempel genom att beviskraven sänks och att det införs ett förfarande för förverkande av vinning av brott utanför brottmålsrättegången. Regeringen vidtar lagstiftningsåtgärder för att förhindra penningtvätt och effektivisera i synnerhet återvinningen av vinning av brott i samband med penningtvätt. I samband med genomförandet av regeringsprogrammets skrivningar om förverkandepåföljder genomförs även EU:s nya förverkandedirektiv.

Statsrådet ser det som viktigt att tilläggsprotokollets kompatibilitet med den relevanta unionslagstiftningen säkerställs. Vid förhandlingarna bör vid behov säkerställas att skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftningar och myndighetsuppdrag samt de lokala omständigheterna beaktas i en tillräcklig omfattning i tilläggsprotokollet. Enligt statsrådets uppfattning är dessa mål för förhandlingarna som anges i kommissionens beslut och i bilagorna till beslutet fortfarande relevanta för förhandlingarna för konventionen och de bör beaktas även under de sista skedena av förhandlingarna.